

พระ-ยา -ยม พาทองนรก

นำเสนอเมื่อ : 19 พ.ค. 2552

ทอบขมแรก

ภาพที่ 1-4
ภาพที่ 1 พระยาและขุนนางมีริบมาด กำลังไล่จู่ตามผู้ตายไปแล้วใหม่ๆ โดยเป็นมนุษย์ใหม่ใหญ่ควรตรวจดูโดยละเอียด ใครเมื่อรู้ว่าเป็นมนุษย์ใหม่ใหญ่ทำทานอะไรไว้บ้าง เช่น ผู้ชายทานก็จะเห็นว่า เคยบวชเรียนเขียนอ่านพระธรรมวินัยใครศึกษาใหม่ เคยอยู่ในระบอบบ้านใดไหนเพียงไร ถ้าเป็นพระราชทานก็จะเนนตามเกี่ยวกับกรการศึกษาศึกษา เป็นหลักสำคัญ โดยมีเสนาฯ ๙ เป็นบุดีชื่อนามอย่างละเอียด พระยาขุนนางเหมือนหนึ่งผู้พิพากษาอยู่ด้วย คอยตัดสินพิจารณาตัดสินคดีความอย่างยุติธรรม ตาเห็นว่า บุคคลใดที่พูดมากความดี ทำบุญกุศลไว้มากเป็นพระที่ดี เป็นเนนก็เป็นเนนที่ดี เป็นประชานพลเมืองก็เป็นพลเมืองที่ดีของชาติ เป็นผู้มีศีลธรรมก็ยกยาดธรรมประจำใจว่า ผู้นั้นลอยตามความเป็นจริงหรือไม่ เพราะทนายโลกมีมนุษย์เป็นหลักฐาน ใครจะโกหกไม่ได้ มีโทษ ๒ เท้าทีเดียว

ภาพที่ 2 ผู้ที่ขาดแคลนธรรม มีจิตใจเหี้ยมเกร่งคน โคนก่าหลายอย่างมีอยู่ มีชีวิตที่ประปรายเหมือนผู้คนเพื่อนปลา โดยถือว่า ตัวเองมีอำนาจ มีอิทธิพล มีพลังกำลังประปรายหรือเคยเป็นรัฐมนตรีที่มีกำลังน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกสัตว์ที่มีคุณมาก เช่น ช้าง ม้า โค กระบือ ถือว่าเป็นสัตว์ใหญ่มีพระคุณศาวโลกมาก ยิ่งถ้าทำด้วยจิตใจอาฆาตพยาบาทของเวรแล้วยิ่งมีกรรมติดต่อกัน เหมือนหนึ่งงาติดตัวไปฉนั้น

ภาพที่ 3 ผู้ประพฤติกดคือ ๒ อกันมาทาน เช่น ลักขโมยของพระสงฆ์ ฉ้อโกง คดโกงที่ฉ้อราษฎ์บังหลวง และทำลายทรัพย์สินของผู้มีพระคุณ เป็นต้น ขูดขูด ๑ ก็ยังมีเจตนาลักหรือถือเอาสิ่งของผู้มีโดยอาการโมฆ โดยที่เจ้าของไม่ได้อนุญาต คือว่า ล้วงกินสิทธิของผู้อื่น เช่น โกงเสือกสวนไร่นา โกงแผ่นดิน โกงชาติ โกงศาสนา เป็นต้น

ภาพที่ 4 บุรพกรรมของบุรุษผู้รัก ผู้กระทำผิดคือ ๓ คือ ๑) การสมุจจาจาร คือประพฤติกดคือมีและคิดสามของผู้อื่น อย่างนี้เรียกว่า ล้วงขูดขูด อันเป็นที่รักที่ห่วงแหนของผู้ที่เป็นเจ้าของ โดยที่ผู้ถูกรังแกผู้ซึ่งไม่บรรลุนิติภาวะตามกฎหมาย เรียกว่า พราภผู้เยาว์ หรือคิดจารีประเพณีแบบแผนโบราณผิดทางของลธรรม เหล่านี้พระยามคองสงสงนกร หรือปีศาจร้ายคือไม่ของสงฆ์ ฯลฯ ล้วนคือเป็นผู้มีราคาคัดทานาครอบงำอย่างหนักหน่วง

ภาพที่ 5-8
ภาพที่ 5 เหล่าสัตว์นรกที่มีขลุ่ยทั้ง ขลุ่ยสอดเสียด ขลุ่ยจำขาน ขลุ่ยเพื่อเอ็งเหลาโง่โง่ความจริง หรือมักโง่ขานขลุ่ยที่เหมือนขลุ่ย ล้อล้อขลุ่ยที่มีปากขลุ่ยล่องล่อง คำว่าขลุ่ยความจริง ความจริง แม้การขลุ่ยนั้นหรือขลุ่ยประมุขตามนัชาติ ลานาน และสถาบันพระมหากษัตริย์ ซึ่งถือว่าผู้มีพระคุณใหญ่หลวง หากใครคิดเอาคือผิดหลายประการ ผิดคือข้อที่ ๘ แล้วจึงถือว่าเป็นคนกตัญญูด้วยหรือมีดีถือว่าเป็นเหตุความเจริญไม่ใดและเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ ฯลฯ (ทุกตัดสินทำให้เป็น นานา เสียดจริต เป็นต้น)

ภาพที่ 6 พวกเหล่าสัตว์ที่มีกตัญญูตามนัขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ย คมแล้วดูที่เข้ามาทำไปประมาณอันหม่อมอการชาติคือขลุ่ยขลุ่ย ตามมาด้วย เรียกว่าเป็นทางแห่งความเสื่อมเสีย กล่าวคือ เสียดจริต เสียดเงิน เสียดเกียรติยศและศักดิ์ศรี ประการสำคัญ ผู้ซึ่งสุรมักก่อการอาชวาท มักพาดหาเรื่อง มักอวดเชื่องอวดโต พวกนี้กระทำของพระอริยคุณแล้ว

ภาพที่ 7 เพื่อจะจำความทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัสของนรก ไปทำบุญอุทิศบาปกรรมแล้วก็ดูดีแล้วหรือช่วยสงวนบุญไปให้ด้วย เพราะทุกข์ทรมานแสนสาหัสมากเหลือเกิน เช่น การฆ่าวัว ควาย ฯลฯ ก็ละคนกร คือ ดำเนินคนส่วนหัวเป็นเขาวัว แม้กระทั่งพวกขลุ่ยก็ปลา ชนไปก็เหมือนกันจะเป็นครั้งคราว หรือครั้งหนึ่งครั้งเดียว ดูแล้วไม่เป็นสาระรูปคนเลย นี่แหละเรียกว่า เป่าขลุ่ยส่วนบุญแล้วตายแล้วก็มีก็โต เวลาชีวิตอยู่ก็มีแต่หลงระเริง

ภาพที่ 8 พวกรบผู้จะใจโหดธรรม ไร้มนุษยธรรม ไร้จิตใจดีปะ ไม่มีความเกรงกลัวต่อบาปอกุศล มีมาประมาท เห็นแก่ตัว ไร้ความเมตตา ไร้จริยธรรม หนักชื้อใจโหด หนักเนื้อใจเลื้อ มีชื่อเสียงมาก ปากก็ถือคือ เอาไว้เอาเปรียบกัน รังแกเบียดเบียนเช่นผู้มีอำนาจแต่ประปรายทั้งนี้ไม่เลือกหน้า ทำชีวิตเป็นเหมือนนักปล่า โอ...อโห...ใจจ! แต่...จะรอดตายเฉพาะผู้เจ้าศีลภาวนาเท่านั้น

